

ธรรมผาสก

เขมริ่งลี ฎีกษุ

ชมรมกัลยาณธรรม

หนังสือดีลำดับที่ ๑๓๒

จำนวนพิมพ์ ๑๕,๐๐๐ เล่ม; พฤศจิกายน ๒๕๕๓

จัดพิมพ์ถวายวัดมหาเจียงคณ โดย

ชมรมกัลยาณธรรม

๑๐๐ ถนนประโคนชัย ตำบลปากน้ำ

อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

โทรศัพท์ ๐๒-๗๐๒-๗๓๕๓

ภาพปกและภาพประกอบ : สุวดี ผ่องใสภา

รูปเล่ม : บริษัท วิธิทำ จำกัด โทร ๐๘๖ ๗๘๗ ๘๘๐๐

เพลท : Canna Graphic โทร ๐๘๖ ๓๑๔ ๓๖๕๑

พิมพ์ที่ : บริษัท ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ จำกัด

โทรศัพท์ : ๐๒-๘๘๕-๗๘๗๐ - ๓

สัพพทานัง ชัมมทานัง ชินาติ

การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้สิ่งปวง

www.kanlayanatam.com

www.watmahaeyong.net

www.watmahaeyong.org

นะมัตถุ รัตตะนะตะยัสสะ
ขอนอบน้อมแด่พระรัตนตรัย
ขอความผาสุกความเจริญในธรรม
จงมีแก่ญาติสัมมาปฏิบัติธรรมทั้งหลาย

ต่อไปนี่พึงตั้งใจฟังธรรม อันเป็นหลัก
ธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้า เพื่อส่งเสริมศรัทธาปสาทะ ความเพียร
สติ ปัญญา ให้ยิ่งขึ้นไป การที่เราจะเป็นผู้มี
ความสุขความเจริญ เราก็ต้องเป็นผู้ที่ประพฤติ
ธรรม ละความชั่ว ประกอบคุณงามความดี
และเป็นผู้มีกายสุจริต มีวาจาสุจริต มีมโนสุจริต

มีกายสุจริต ด้วยการเว้นการฆ่าสัตว์
การลักทรัพย์ การประพฤตินิโคตม การ
ประพฤตินิโคตมพรหมจรรย์

มีวจีสุจริต ด้วยการเว้นการพูดโกหก พูด
ส่อเสียด พูดหยาบคาย พูดเพ้อเจ้อ

มีมโนสุจริต ด้วยการเว้น อภิชฌา
พยาบาท มิจฉาทิฐิ ไม่เพ่งเล็งในทรัพย์ของ
ผู้อื่นมาเป็นของตนโดยทุจริต ไม่โกรธแค้น
อาฆาตพยาบาท เป็นผู้มีจิตใจเมตตากรุณา
มีความปรารถนาดี มีการให้อภัย มีความสงสาร

คิดช่วยเหลือ เว้นความเห็นผิด ประกอบด้วย
ความเห็นถูก คือเห็นว่าบุญบาปมีจริง ผลบุญ
ผลบาปมีจริง การให้ทานมีผลเป็นความสุข
การรักษาศีลมีผล การบูชามีผล คุณบิดา-
มารดา มี โลกนี้โลกหน้ามี สัตว์ที่เป็นโอปปาติกะ
ก็มี เป็นต้น

การที่เราจะเป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยความ
ผาสูกทั้งในภพนี้และภพหน้าด้วยนั้น พระพุทธ
องค์ตรัสว่าจะต้องเป็นผู้มีความถึงพร้อม ที่
เรียกว่าสัมปทา มี ๘ ประการ ได้แก่

๑. **อุฏฐานสัมปทา** ถึงพร้อมด้วยความ
ขยัน ไม่ว่าจะเป็ความขยันในทางโลก คือ
ขยันในการแสวงหาทรัพย์โดยสุจริต หรือ
ความขยันในทางธรรม คือการศึกษารธรรม
และการปฏิบัติธรรม

๒. **อารักขสัมปทา** ถึงพร้อมด้วยการ
รักษาทรัพย์ ทั้งทรัพย์ภายนอกที่เราหามาได้
และทรัพย์ภายในคืออริยทรัพย์ ทั้งการพยายาม
สืบต่อในการเจริญสติสัมปชัญญะรักษาไว้ให้
ต่อเนื่อง

๓. **กัลยาณมิตรตตา** ถึงพร้อมด้วยการ
คบมิตรดี

๔. **สมชีวิตา** ถึงพร้อมด้วยความเป็นอยู่
ที่เหมาะสมในเพศ (ภาวะ) ที่เราเป็นอยู่

๕. **สัทธาสัมปทา** ถึงพร้อมด้วยศรัทธา
ความเชื่อ

๖. **สีลสัมปทา** ถึงพร้อมด้วยศีล มีกาย
วาจาที่บริสุทธิ์ คือ เว้นจากทุจริต

๗. **จาคสัมปทา** ถึงพร้อมด้วยการเสียสละ

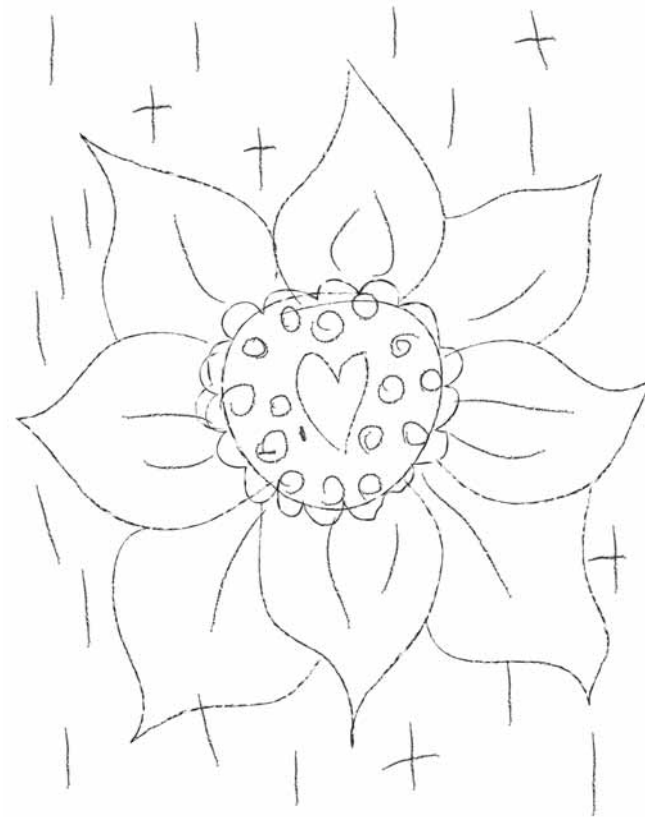

๘. **ปัญญาสัมปทา** ถึงพร้อมด้วยปัญญา

ถึงพร้อมทั้ง ๘ ประการนี้จะเป็นเหตุนำ
มาซึ่งความผาสุกให้เกิดขึ้น โดยขอกว่าใน
รายละเอียดดังนี้

๑. **อุฏฐานสัมปทา** คือ ถึงพร้อมด้วย
ความขยัน ความขยันหมั่นเพียรในการ
ประกอบกิจ ถ้าเป็นฆราวาส ก็ต้องขยันในการ
ทำมาหาเลี้ยงชีพ ขยันศึกษาเล่าเรียน แสวงหา
ความรู้ ขยันปฏิบัติกิจการงาน เรียกว่า แสวงหา
ทรัพย์ หรือการงานที่เราทำอยู่ ต้องมีความขยัน
ในกิจทางบ้านเรือน

ถ้าเป็นพระก็ต้องมีความขยันในกิจของ
พระเหมือนกัน หน้าที่ของพระคือ หนึ่ง *คันถุระ*
คือ การศึกษาเล่าเรียน สอง *วิปัสสนาธุระ* คือ
การเจริญภาวนา ก็ต้องมีความขยัน มีความ
พากเพียร หน้าที่ของพระ นอกจากจะปฏิบัติ
ตนเองแล้ว ยังต้องเผยแผ่พระธรรมคำสอน
ซึ่งต้องอาศัยความขยัน ถ้าเกียจคร้าน ไม่
ชวนชวาย ไม่อดทน ก็ทำงานเผยแผ่ไม่ได้
คนขยันมากก็ทำงานได้มาก ขยันน้อยก็ทำงาน
ได้น้อย นี่คืออุฏฐานสัมปทา ถึงพร้อมด้วย
ความขยัน

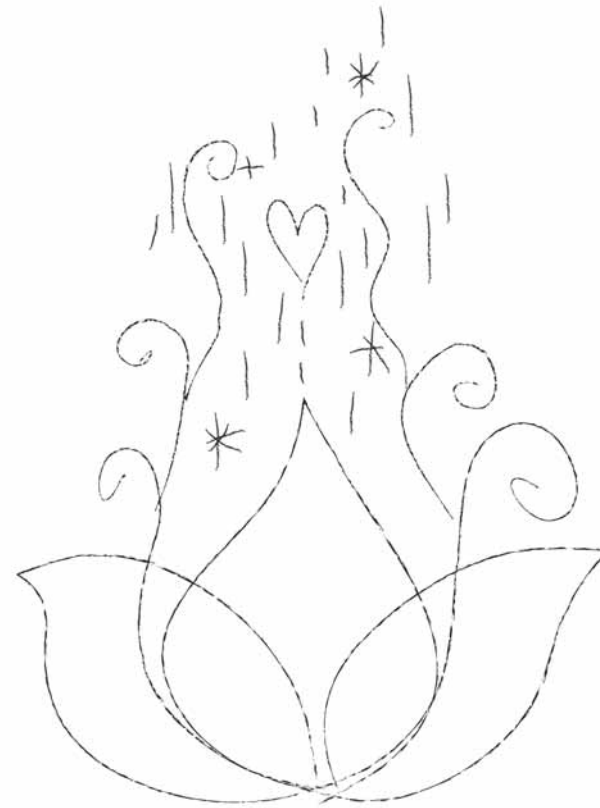
๒. **อารักขสัมปทา** คือ ถึงพร้อมด้วยการรักษา ได้ทรัพย์มาก็ต้องรักษาทรัพย์ไว้ มีความรู้ก็ต้องรักษาความรู้ไว้ ถ้าเราไม่ทบทวนวิชาความรู้ก็จะลืมนั่นไป ชาวเราต้องรักษาทรัพย์ที่หามาได้ด้วย การปิดประตูอบาย ที่เรียกว่าอบายมุข อันเป็นทางแห่งความหายนะ ท่านใช้คำว่าทางฉิบหาย อบายมุขเป็นรูรั่วของทรัพย์ ผู้ที่ต้องการรักษาทรัพย์ไว้ก็ต้องเว้นอบายมุข คือเว้นการเล่นการพนัน การพนันเป็นอบายมุข โอกาสได้เงินมามีน้อย แต่โอกาสเสียมีมากกว่า สังคมก็เกิดความเสียหาย เมื่อเล่นได้มาก็สุรุ่ยสุร่ายก็เสียอีก หากคนไม่ขยันทำมาหากิน คอยหวังลาภลอยเท่านั้นก็เป็น

ความเสื่อมเสียเสียหาย ฉะนั้นการพนันเป็นรูรั่วของทรัพย์ ต้องละเว้น คนสูญเสียทรัพย์หมดตัวจนเป็นหนี้เป็นสินก็เพราะการพนัน ถึงไฟไหม้บ้านยังมีที่ดินเหลืออยู่ แต่ไฟคือการพนันไหม้ได้หมด ต้องจำนอง จำนำที่ดินที่ไร่นา หมดเนื้อหมดตัว

นอกจากนี้คือการดื่มสุรายาเมา ก็เป็นอบายมุข คนดื่มสุราเข้าไปก็เมา ลืมตัว ขาดความระมัดระวัง ก็จะทำทุจริตได้ต่างๆ ก่อการทะเลาะวิวาท ครอบครองทรัพย์สิน บั่นทอนสุขภาพ ขาดสติ เกิดอุบัติเหตุต่างๆ ไม่คุ้มกันร่างกายของคนดื่มสุรา ไม่มีสมรรถภาพ

เมื่อสถาบันครอบครัวไม่มั่นคง สถาบันสังคม
ก็พลอยเสียหายไปด้วย

ไปอินเดียรู้สึกชื่นชมมากที่คนในบ้าน
เมืองเขาไม่ดื่มสุรา คนขับรถขับคนเดียวทั้ง
กลางวันกลางคืนก็ยังมีสมรรถภาพในการทำงาน
ถ้าดื่มสุราแล้วเดี๋ยวก็ทะเลาะวิวาทกัน ร่างกาย
ก็ไม่สมบูรณ์ สมองสติปัญญาเสื่อม เป็นรูรั่ว
ของทรัพย์ อบายมุขอีกอย่างคือการเที่ยวดูการ
ละเล่น การเที่ยวกลางคืน ตามสถานเริงรมย์
ต่างๆ เหล่านี้ชื่อว่าไม่รักษาทรัพย์ ไม่รักษา
ตนเอง อันนี้ก็เป็นความเสียหาย

การคบคนชั่วเป็นมิตรก็เป็นอบายมุข ถ้าเรามีลูกหลาน ปล่อยให้คบมิตรไม่ดี ก็จะเสียหายไปด้วยกัน ไปคบเพื่อนติดยา ก็จะติดยาไปด้วย คบเพื่อนเกเรก็พลอยเกเรไปด้วย เพราะว่าจะทำตามๆ กัน การคบคนจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก พระพุทธองค์ตรัสว่า *อเสวนา จ พาลานัง ปันณติตานัญญุ จ เสวนา* อย่าคบคนพาล จงคบบัณฑิต

ส่วนภาซิตโบราณกล่าวว่า “*คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล*” คบคนเช่นไรก็พลอยเป็นไปอย่างนั้น ดังนั้นคนฉลาดจึงพยายามคบคนที่ดีเหนือกว่าเรา

เข้าใจ คนไหนที่เขาเป็นคนดี มีความประพฤติดี มีความขยันหมั่นเพียร มีความอดทน มีสติปัญญา เราได้คบใกล้ชิด เราก็พลอยจะดีตามไปด้วย ได้อาศัยกันไปได้

การเกี้ยวจรรวนต่อกรงานก็เป็นอบายมุข อ้าวย่างยังเข้าอยู่ พอสายก็ผลัดไปตอนเย็น พอเย็นก็ผลัดไปตอนรุ่งเช้าอีก ความเกี้ยวจรรวนก็จะทำให้มีข้ออ้างไปเรื่อยๆ

ถึงพร้อมด้วยการรักษา คือ รักษาทรัพย์ รักษาความรู้ที่เรามี แม้แต่การประพฤติปฏิบัติ เราก็ต้องรักษา ถ้าเราไม่รักษาสติ สมาธิ ปัญญา

มันก็จะเสื่อมถอย เราจะพบว่า ถ้าเราเว้นการ
สืบทอดในการประพฤติปฏิบัติ เมื่อถึงเวลาที่เร
มานั่งปฏิบัติ จิตมันก็ไม่ลงตัวได้ง่ายๆหรือ
แม้เราเคยประพฤติปฏิบัติได้ดี แต่เราทิ้งขว้าง
ไป ที่สุดท้ายก็จะคืนได้ยาก ฉะนั้นก็ต้องเป็นผู้ถึง
พร้อมด้วยการรักษาไว้ พยายามรักษากรรมฐาน
เจริญสติสัมปชัญญะต่อเนื่องเข้าไป

๓. **กัลยาณมิตรตตา** ถึงพร้อมด้วยการ
คบเพื่อนดี ไม่ว่าจะอยู่ในเพศใด ก็ต้อง
พยายามมีเพื่อนดี มีกัลยาณมิตร มีมิตรที่มีศีล
มีคุณธรรม มีปัญญา มิตรที่ดีก็จะชักนำให้เรา
พลอยทำดีตามเขาไปด้วย

๔. **สมชีวิตตา** ถึงพร้อมด้วยการเลี้ยงชีพ
คือให้พอเหมาะสมควรแก่กำลังทรัพย์ที่หามาได้
เรียกว่า รู้จักใช้จ่ายทรัพย์ ประหยัด ไม่สุรุ่ย
สุร้ายและไม่ตระหนี่ถี่เหนียวจนเกินไป ไม่ใช่
ว่ายอมอดอยากยากแค้น ทั้งๆที่มีทรัพย์พอจะ
ใช้จ่ายได้ แต่หวง ตระหนี่ เก็บไว้เฉยๆ ใน
ที่สุดก็ไม่ได้รับประโยชน์จากทรัพย์นั้น ต้องมี
ความพอเหมาะในการใช้จ่าย

การใช้จ่ายทรัพย์ ท่านให้แบ่งทรัพย์ออก
เป็น ๕ ส่วน คือ *ฝากทรัพย์สิน ผังดินไว้ ใช้
หนี้เก่า ให้เขากู้ โยนสู่เหว*

ส่วนที่ ๑ **ฝากทรัพย์สิน** สมัยนี้เรามี
ธนาคาร ในคราวถ้าเรามีความจำเป็น จะได้มี
ทรัพย์มาใช้จ่าย ด้วยการเก็บออมทรัพย์ที่หา
มาได้ ไม่ใช่มีเท่าไรใช้จ่ายจนหมด

ส่วนที่ ๒ **ฝังดินไว้** ก็คือ การนำทรัพย์
ส่วนหนึ่งไปทำบุญทำกุศล เพื่อสนับสนุนให้เรา
ประสบความสุขความเจริญด้วยผลแห่งทาน
ในอนาคต

ส่วนที่ ๓ **ใช้หนี้เก่า** ก็คือ ส่วนหนึ่งต้อง
นำมาเลี้ยงดูบิดามารดา เพื่อเป็นการตอบแทน
ท่าน พ่อแม่เปรียบเหมือนเจ้าหนี้ของเรา ต้อง

ตอบแทนคุณท่าน เลี้ยงดูท่านตอบแทน ช่วย
แบ่งเบาภาระหน้าที่การงาน ประพฤติตนให้ดี
ไม่ให้เสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูลด้วย หรือ
ถ้าท่านล่วงลับไปแล้วก็ทำบุญอุทิศไปให้ หรือ
การช่วยพ่อแม่ที่ไม่มีศรัทธาให้มีศรัทธา ที่
ไม่มีศีลให้มีศีล ไม่มีจาคะให้มีจาคะ ไม่มี
ปัญญาให้มีปัญญา ก็เป็นการตอบแทน
พระคุณอย่างสูง

ส่วนที่ ๔ **ให้เขากู้** ก็คือ นำทรัพย์ส่วน
หนึ่งเลี้ยงดูบุตรธิดา ให้การศึกษาเล่าเรียน นี้
เปรียบเหมือนให้เขากู้ เมื่อบุตรธิดาเติบโตมี
หลักฐาน เขาจะได้มีกำลังที่จะตอบแทนบุญคุณ

ส่วนที่ ๕ โยนสู่เหว คือ การเอาไว้ใช้จ่าย ส่วนตัว เลี้ยงปากท้อง ตลอดทั้งการไว้ใช้จ่ายซื้อ เครื่องอุปโภคบริโภค สิ่งต่างๆ ในการดำรงชีพ ต้องรู้จักใช้ให้พอเหมาะพอดีด้วย ตามฐานะ ของตนเอง เรียกว่า จ่ายทรัพย์พอเหมาะพอดี

๕. สัทธาสัมปทา ถึงพร้อมด้วยความเชื่อ คือ เชื่อกรรม เชื่อผลของกรรม เชื่อว่าสัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของๆ ตน เชื่อในความตรัสรู้ ของพระพุทธเจ้า

กรรมศรัทธา คือเชื่อกรรม คือหมายถึง สิ่งใดที่เป็นกรรมดีก็เชื่อว่าเป็นกรรมดี สิ่งใดที่เป็นกรรมชั่วก็เชื่อว่าเป็นกรรมชั่ว เวลาที่เราทำบุญให้ทาน ก็เชื่อว่าเป็นกรรมดี เป็นบุญ คนไม่มีศรัทธาเขาก็ถือว่าให้ทานสูญเสียเปล่า ไม่ได้อะไร ไม่เป็นบุญ ส่วนผู้มีศรัทธา จะเชื่อว่าการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนาเป็นบุญ อ่อนน้อมเป็นบุญ ช่วยเหลือคนชราในกิจการ งานเป็นบุญ อุทิศส่วนกุศลเป็นบุญ อนุโมทนาในความดีในบุญกุศลของผู้อื่นก็เป็นบุญ ฟังธรรมก็เป็นบุญ แสดงธรรมก็เป็นบุญ ทำความเห็นให้ตรงก็เป็นบุญ

ผู้มีศรัทธาจะมีความเชื่อว่าฆ่าสัตว์เป็นบาป ลักทรัพย์เป็นบาป ประพฤติผิดในกามเป็นบาป โทกเป็นบาป พูดส่อเสียดเป็นบาป พูดคำหยาบเป็นบาป คิดพยาบาทอาฆาตเป็นบาป คิดเฟื่องเล็งจะเอาของเขาเป็นของตนโดยทุจริตเป็นบาป เรียกว่าเห็นบุญเป็นบุญ เห็นบาปเป็นบาป มีความเชื่ออย่างนี้เรียกว่า กรรมศรัทธา

วิปากศรัทธา คือเชื่อว่าผลของกรรมมีจริง เมื่อได้รับความสุขความเจริญก็เชื่อว่าเป็นผลของบุญ เมื่อได้รับความทุกข์ความเดือดร้อนก็เชื่อว่าเป็นผลของบาป คนเกิดมาฝึกปฏิบัติ

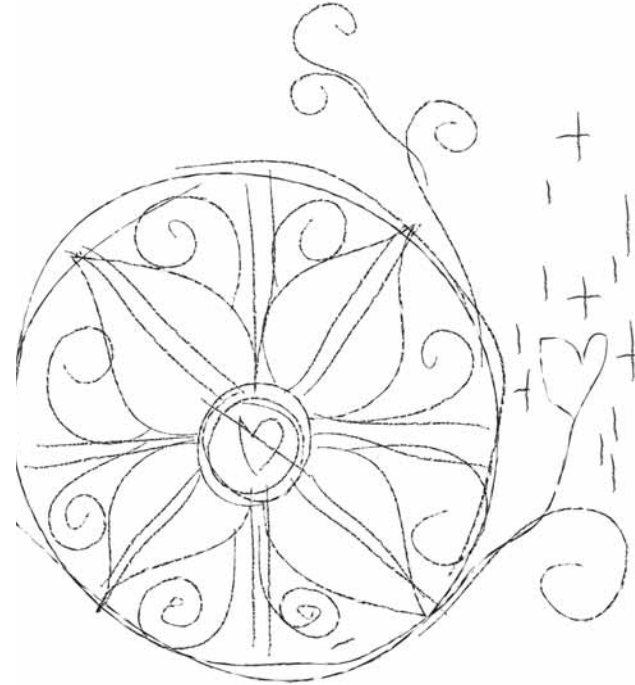
ก็เป็นผลบาป ด้วยเศษของบาปที่เคยฆ่าสัตว์ ตัดชีวิตจึงเกิดมาเป็นอย่างนี้ เกิดมายากจน ชนแค้นเพราะไม่ได้ให้ทานไว้ เกิดมามีโรคภัย เบียดเบียนมากเป็นผลจากกรรมที่ทรมาณสัตว์ ไร่ เกิดในตระกูลต่ำเป็นผลกรรมที่ใช้กิรียา มารยาทแข็งกระด้างต่อผู้มีศีลมีคุณธรรม เกิด มาไม่มีอำนาจวาสนา เป็นผลกรรมจากการมัก อิจฉาริษยาเขาไว้ ส่วนการได้ดิบได้ดี ได้ลาภ ได้สรรเสริญได้ความสุข นี่เป็นผลบุญที่ได้ทำ ไร่ นี่คือการมีความเชื่อในเรื่องผลของกรรม

กัมมสกตาศรัทธา เชื่อว่าสัตว์ทั้งหลายมี กรรมเป็นของตน ทำบุญทำบาปไปแล้วตนเอง

ก็จะเป็นเจ้าของที่จะต้องรับมรดกคือผลแห่ง กรรมที่ตนทำไว้ ทำบาปแล้วจะไปยกให้คนอื่น ช่วยรับบาปแทนก็ไม่ได้ ทำบุญไว้จะมีใครมา แย่งเอาบุญไปก็ไม่ได้ ตนเองต้องเป็นเจ้าของ อย่างแน่นอน

ตถาคตโพธิศรัทธา เชื่อในการตรัสรู้ของ พระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเป็นผู้ตรัสรู้ชอบ เป็นผู้รู้แจ้งในสังขธรรมอย่างแน่นอน คำสอน ที่พระพุทธองค์ตรัสไว้ทุกข้อทุกคำนั้น ล้วนเป็น สังขธรรมทั้งหมด ไม่มีผิดเพี้ยนเป็นอย่างอื่น นี้เรียกว่ามีศรัทธาที่ถึงพร้อม

๖. **ศีลสัมปทา** คือถึงพร้อมด้วยศีลที่
สมบูรณ์ ฆราวาสรักษาศีล ๕ อุบาสกอุบาสิกา
รักษาศีล ๘ สามเณรรักษาศีล ๑๐ พระภิกษุ
รักษาศีล ๒๒๗ ข้อ ก็ต้องรักษาได้อย่างสมบูรณ์
หากเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยศีล ผู้นั้นจะเป็นผู้ที่ไม่
เดือดเนื้อร้อนใจ ศีลที่เป็นกุศลจะทำให้
เกิดอวิปฏิสาร คือความไม่เดือดเนื้อร้อนใจ
อวิปฏิสารจะมีปราโมทย์เป็นผลเป็นอานิสงส์ คือ
เกิดความบันเทิงใจ ความปราโมทย์ก็มีปิติ
เป็นผลเป็นอานิสงส์ คือ เกิดความอิ่มเอิบใจ
ปิติก็จะมีปัสัทธิเป็นผลเป็นอานิสงส์ คือ เกิด
ความสงบใจ สงบกาย ปัสัทธิก็จะมีสุขเป็นผล

กำหนดการปฏิบัติกรมราชบัณฑิตยสถาน ปี ๒๕๕๔

ณ วัดเทพศิรินทราวาส อ.พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ที่	วันสำคัญ	พิธี	กำหนดวันบวชและลาสิกขา
๑	วันมาฆบูชา	บวช ลาสิกขา	วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ก.พ. ๕๔ (ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๓) วันอาทิตย์ที่ ๒๐ ก.พ. ๕๔ (แรม ๒ ค่ำ เดือน ๓)
๒	วันสงกรานต์	บวช ลาสิกขา	วันพุธที่ ๑๒ เม.ย. ๕๔ (ขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๕) วันอาทิตย์ที่ ๑๗ เม.ย. ๕๔ (ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๕)
๓	วันวิสาขบูชา	บวช ลาสิกขา	วันเสาร์ที่ ๑๔ พ.ค. ๕๔ (ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๖) วันพุธที่ ๑๘ พ.ค. ๕๔ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๖)
๔	วันอาสาฬหบูชา - วันเข้าพรรษา	บวช ลาสิกขา	วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ก.ค. ๕๔ (ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๘) วันอาทิตย์ที่ ๑๗ ก.ค. ๕๔ (แรม ๒ ค่ำ เดือน ๘)
๕	วันแม่แห่งชาติ	บวช ลาสิกขา	วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ ส.ค. ๕๔ (ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๙) วันอาทิตย์ที่ ๑๔ ส.ค. ๕๔ (ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๙)

๖	วันออกพรรษา	บวช ลาสิกขา	วันเสาร์ที่ ๘ ต.ค. ๕๔ (ขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑๑) วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ต.ค. ๕๔ (แรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑)
๗	วันพ่อแห่งชาติ	บวช ลาสิกขา	วันเสาร์ที่ ๓ ธ.ค. ๕๔ (ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๑) วันอังคารที่ ๖ ธ.ค. ๕๔ (ขึ้น ๑๑ ค่ำ เดือน ๑)
๘	วันขึ้นปีใหม่	บวช ลาสิกขา	วันศุกร์ที่ ๓๐ ธ.ค. ๕๔ (ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๒) วันจันทร์ที่ ๒ ม.ค. ๕๕ (ขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๒)

บวชเนกขัมมภิกษุในจังหวัดตาก (วันสำคัญแห่งชาติ ศาสนา และวันพระเพณีไทย)

• พิธีบวช มีวันและ ๓ รอบ คือ

๑. เวลา ๑๒.๐๐ น. (วันแรกเวลา ๑๐.๐๐ น.)

๒. เวลา ๑๖.๐๐ น.

๓. เวลา ๒๑.๐๐ น. / ผู้ที่จะบวชตอนบ่ายและค่ำได้ ต้องไม่ทานอาหาร
ในเวลารีกาล (เลยเที่ยงวัน)

• พิธีลาสิกขา มีวันและ ๑ รอบ คือ เวลา ๐๖.๐๐ น.

บวชเนกขัมมภิกษุจำนวนประจำวัน (นอกเทศกาล) บวชได้ทุกวัน

พิธีบวชเวลา ๐๙.๐๐ น.

เป็นอานิสงส์ คือ เกิดความสุขใจ เย็นใจโปร่งโล่งใจ บางที่สุขมากก็เย็นไปถึงกาย สุขก็จะมีสมาธิเป็นผลเป็นอานิสงส์ คือ มีจิตที่ตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียว สมาธิก็จะมียถาภูตญาณทัศนะเป็นผลเป็นอานิสงส์ คือ สามารถตามเห็นสภาพธรรมตามความเป็นจริงได้ เห็นรูปเห็นนามเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ไม่ใช่ตัวเราของเรา ยถาภูตญาณทัศนะก็จะมีนิพพิทาวिरาคะเป็นผลเป็นอานิสงส์ คือ เบื่อหน่ายคลายความยึดติด ในรูปนามขั้น ๕ ทำให้ละกิเลสออกไปจากใจได้ นิพพิทาวिरาคะก็มีวิมุตติญาณทัสสนะเป็นผลเป็นอานิสงส์ คือ เมื่อเข้าถึงวิมุตติความหลุดพ้นแล้ว ก็จะมีรู้เห็น

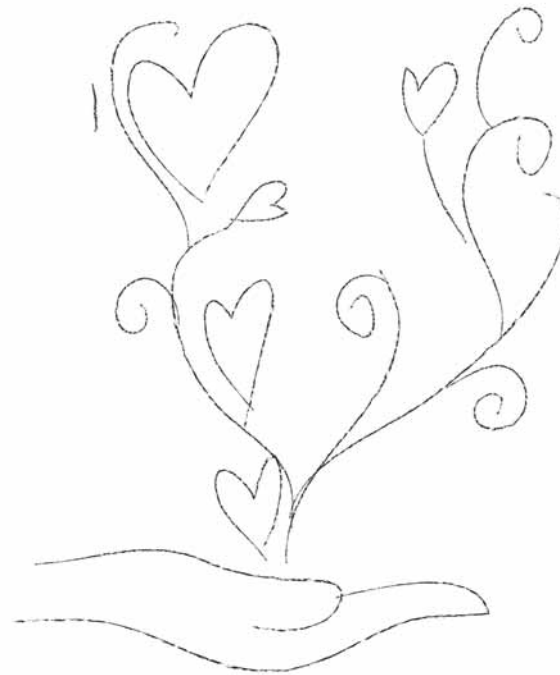
พิจารณาเห็นถึงความหลุดพ้นได้ ฉะนั้นบุคคลที่ถึงพร้อมด้วยศีล ก็จะได้รับผลอันดีงามไปตามลำดับ ดังนี้

อานิสงส์ของศีลอีก ๕ ประการ คือ

๑. จะประสบโภคทรัพย์ใหญ่ รักษาศีลให้ดี ทรัพย์สมบัติต่างๆ ก็จะมาตามเอง
๒. เกียรติศักดิ์ชื่อเสียงอันงามระบือไปไกล
๓. เข้าสู่บริษัทใดๆ ก็ไม่เก้อเขิน
๔. ไม่หลงทำกาละ ตอนจะตายก็จะไม่หลงตาย เพราะเป็นผู้มีศีล คนเรา

ถ้าหลงตายก็ไปอบาย คือ ไปเกิด
เป็นสัตว์นรก เปרט อสุรกาย สัตว์
เดรัจฉาน แต่ศีลที่รักษามาดีนั้นจะ
ทำให้ไม่หลงตาย ตอนตายจะได้
นิมิตที่ดี ไปสู่สุคติ เพราะฉะนั้น
อาณิสสของศีล จะนำไปสู่สุคติ
อย่างน้อยก็ได้เกิดเป็นมนุษย์ ภพ
ของมนุษย์ก็ถือว่าอยู่ในสุคติ หรือ
ไปเกิดเป็นเทวดาในสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้น

๗. **จาคสัมปทา** ถึงพร้อมด้วยการเสีย
สละ การบริจาค ทั้งสิ่งที่เป็นวัตถุภายนอก
หรือการสละสิ่งที่ไม่ดีภายในตนเอง อะไรที่มัน

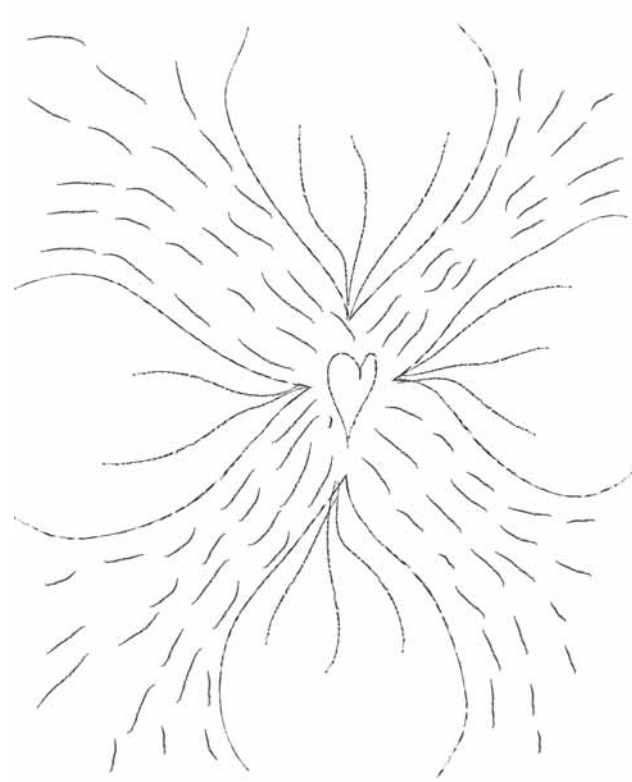
ไม่ดีเราก็สละ ความประพฤติดะไรที่ไม่ดีก็สละ
ออกไป เราเคยพูดไม่ดี กระทำไม่ดีก็สละ คือ
ให้เปลี่ยนมาประพฤติดี พุทธดี คิดดี ด้วยการ
สละสิ่งไม่ดีออกไปจากใจ

๘. **ปัญญาสัมปทา** ถึงพร้อมด้วยความรู้
ความรู้จากระดับการฟัง คือสุดมยปัญญา
หมั่นฟังธรรมให้มีปัญญาเกิดขึ้นจากการฟัง
เข้าใจว่าอะไรเป็นบุญอะไรเป็นบาป เข้าใจใน
วิถีทางในการดำเนินชีวิต เข้าใจในวิธีการ
ปฏิบัติสมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน ว่า
ต้องปฏิบัติอย่างไร ต่อมาก็มีความเข้าใจใน
ระดับจินตามยปัญญา คือ มีความรู้จากการ

คิดพิจารณา จะยิ่งมีความเข้าใจยิ่งขึ้นหาก
ลงมือประพฤติปฏิบัติด้วยการเจริญสติ มีสติ
มีสัมปชัญญะในการกำหนดพิจารณาตาม
ที่กำลังปรากฏอยู่ ยืนก็มีสติระลึกทั่วพร้อม
เดินก็เดินอย่างมีสติรู้ทั่วพร้อม นั่งก็นั่งอย่าง
มีสติรู้ทั่วพร้อม นอนก็นอนอย่างมีสติรู้ทั่ว
พร้อม

รู้สึกทั่วพร้อม คือระลึกรู้สึกทั้งกาย
และใจ ระลึกเป็นสติ รู้สึกตัวก็เป็นสัมปชัญญะ
ตัวก็คือกายใจ หัวก็คือ หัวกายหัวใจ พร้อม
ก็คือเป็นปัจจุบัน การมีความระลึกรู้สึกทั่ว
พร้อม สติจะจับรับรู้ทั้งกายทั้งใจ ไม่ได้จดจ้อง

ที่ใดที่หนึ่ง รับรู้พร้อมๆ กันไป สภาวะธรรม
จะปรากฏในส่วนใดของกายก็รับรู้ สภาวะธรรม
ที่เกิดขึ้นที่จิตใจก็รับรู้ ตลอดทั้งสภาวะธรรมจะ
มากระทบทางตา ทางหูก็รับรู้ และสามารถรู้ใจ
ผู้รู้อยู่เสมอได้ แม้ฟังอยู่ได้ยินอยู่ก็รับรู้ทั้งที่ฟัง
ทั้งที่ได้ยิน แต่ก็รู้ใจอยู่ สติส่วนหนึ่งก็จะมารับ
รู้ที่ใจผู้รู้ พร้อมกับการฝึกปล่อยวางอยู่เสมอ
ดูใจผู้รู้ และให้ใจผู้รู้ปล่อยวางอยู่ เวลามอง
เห็นรูปด้วยตาเนื้อก็มีสติรู้ แม้ว่ารู้สิ่งที่มองเห็น
แต่ก็รู้ไปถึงใจด้วย มองนอกแต่เห็นใน เห็นใจ
ของตนเองที่กำลังเป็นผู้รู้ผู้ดูอยู่ รับรู้ทางกาย
เย็น ร้อน ตึง แข็ง อ่อน หย่อน ไหว แต่ก็
สัมผัสใจที่รู้ได้เรื่อยๆ เพราะใจนั้นเป็นศูนย์กลาง

ทุกผัสสะมันจะมาลงที่ใจอยู่ตลอดเวลา
รับทางตาก็มาลงที่ใจ รับทางหูก็มาลงที่ใจ รับ
ทางจมูก ทางลิ้น ทางกายก็มาลงที่ใจ จิตที่
เกิดทางใจมีมาก บางทีมันไม่ต้องผ่านตา หู จมูก
ลิ้น กาย ใจก็ยังไปรับอารมณ์ได้ จิตมันคอย
คิดไปถึงเรื่องนั้น เรื่องนี้ เรื่องในอดีตในอนาคต
มันหลุดลุดไปทางใจจนได้

เพราะฉะนั้น ถ้าหากบุคคลมีสติคอยดู
รู้ที่จิตไว้ มาตรฐานที่ใจผู้รู้ อยู่ ก็จะเป็นผู้ที่รักษา
จิตไว้ได้ เพราะว่าความคิดเกิดขึ้นก็จะรู้ทัน
ถ้าดูใจไว้ เมื่อใจคิดก็รู้ขึ้นมา เมื่อรู้ที่ใจก็เห็น
อาการเห็นปฏิภิกิริยาของใจ บางคราวใจร้อนรุ่ม

ก็รู้ขึ้นมา บางคราวใจสงบเย็นก็รู้ บางคราว
ใจวิตกวิจารณ์อยู่ก็รู้ มีสัญญาความจำได้ มี
สังขารการปรุงแต่ง มีเวทนาสุขทุกข์ก็รู้สึกอยู่
เสมอ สติเมื่อรู้ที่ใจอยู่ จะพิจารณาเห็นอาการ
ในใจ เห็นความรู้สึกในใจ พร้อมกับการปล่อย
วางอยู่เสมอ เวลาที่รู้ไปที่ใจ ก็หัดใจให้ปล่อย
ให้ว่าง ใจก็เริ่มว่าง เริ่มเบา พอใจมันว่าง มัน
เบา ก็รู้ในความเบา ในความว่าง ถ้าใจรู้อย่าง
ปล่อยวาง จิตก็จะผ่อนคลาย ใจก็จะเบิกบาน สติ
นั้นก็รู้ความผ่อนคลาย ใจเบิกบานอีก ก็ปล่อยวาง
อีก สติที่รู้ใจอย่างนี้แล้ว ย่อมสามารถรักษาใจ
ไว้ได้ โดยไม่ต้องไปกดข่มบังคับเคี่ยวเข็ญ แต่
อาศัยการที่มึการรู้เท่าทัน การรู้อย่างปล่อยวาง

นี่แหละ ก็จะเป็นผลให้จิตทรงตัวตั้งมั่น ละ
อารมณ์ต่างๆ ได้

ถึงจิตจะไหวไปสู่อารมณ์อดีต พอรู้ทันก็
ละออกไป ไหวไปนึกถึงอารมณ์อนาคต พอรู้
เท่าทัน มันก็ละออกไป แม้ใจที่วุ่นวาย แต่
พอรู้เท่าทัน ปล่อยวางได้ ใจก็กลับมาสู่ความ
ร่มเย็นขึ้น เบาขึ้น เป็นขณะๆ มีรู้มีละผสมกันไป
เรียกว่าเจริญภาวนาเพื่อให้ถึงพร้อมด้วยปัญญา
การจะรู้สภาวะรูปนามที่กำลังปรากฏทางกาย
ทางใจได้ ต้องมีปัญญาระดับหนึ่ง จึงจะ
สามารถพิจารณาเข้าหาสภาวะได้ ถ้าไม่มีความรู้
ความเข้าใจ ก็หาสภาวะไม่เจอ การหาสภาวะ

เจอ ก็ถือว่าเป็นปัญญาอย่างหนึ่ง ที่สามารถ
สังเกตสภาวะทางกาย ทางใจได้

ถ้ามีปัญญาที่รู้จักวางทำที่อย่างเหมาะสม
จิตจะปล่อย รู้จักวาง รู้จักเป็นกลางพอดี ต้อง
มีความฉลาดในการวางทำที่ของการกำหนดรู้
ด้วยการไม่เพ่ง ไม่เพลา ไม่จดไม่จ้อง ประคับ
ประคองพอดีๆ มีรู้มีละผสมกลมกลืนกันไป
นี่ก็ต้องมีปัญญา รู้จักการปรับ การวางใจอย่าง
ถูกต้อง ปัญญา ก็จะเจริญขึ้น เห็นรูปเห็นนาม
เห็นสภาวะ รูปก็อย่างหนึ่ง นามก็อย่างหนึ่ง
สิ่งใดปรากฏย่อมเสื่อมสลายไป ปรากฏแล้วก็
หมดไปดับไป เช่น ความไหว ความแข็ง ตั้ง

หย่อน เย็น ร้อน รูปธรรมเหล่านี้ปรากฏแล้วก็
เสื่อมสลายไป จิตใจที่รู้ที่รู้สึกเป็นนามธรรมก็
เปลี่ยนแปลงเช่นกัน ปัญญาที่เจริญขึ้น เห็น
สภาวะของรูปนามมีความเปลี่ยนแปลง มีความ
เสื่อมสลาย มีความหมดไปสิ้นไป บังคับไม่ได้
มองเห็นว่ารูปนามเกิด ดับ ปรากฏ แล้ว
หมดลง บังคับไม่ได้ เป็นไปตามเหตุตามปัจจัย
สิ่งนี้เกิด สิ่งนี้ๆ จึงเกิด สิ่งนี้ดับ สิ่งนี้ๆ จึงดับ
เป็นธรรมดาอย่างนั่นเอง สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความ
เกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งทั้งหลายทั้งปวงก็มี
ความดับไปโดยธรรมดา

การมีปัญญาที่ถึงพร้อมขึ้นมาตามลำดับ
เรียกว่า มีวิปัสสนาญาณขึ้นมา เห็นอริยจັง
ทุกขัง อนัตตา เห็นธรรมที่เป็นเหตุเป็นปัจจัย
กันอย่างนี้แล้ว ก็รู้จักปล่อยรู้จักวางอยู่ ปัญญา
ก็สมบูรณ์ขึ้นไป จนเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ควร
ยึดมั่นถือมั่นว่าเป็นเรา เป็นของเรา เกิดความ
เบื่อหน่ายคลายกำหนด ปัญญาที่จะชำแรก
กิเลสให้จิตหลุดพ้น ก็จะประหารอนุสัยกิเลส
รู้แจ้งในทุกข์ ละเหตุแห่งทุกข์ เจริญข้อปฏิบัติ
เพื่อเข้าถึงความดับทุกข์ได้เต็มรอบเต็มที่ เป็น
มัคคสมังคี เป็นความพร้อมเพรียงของมรรค
จิตก็เข้าถึงความหลุดพ้น คือเป็นวิมุตติ แล้ว

ก็มีญาณหยั่งรู้แห่งความหลุดพ้นนั้น ปัญญา
ก็สมบูรณ์ขึ้นตามลำดับอย่างนี้

พระพุทธเจ้าจึงตรัสถึงบุคคลที่มีความ
ถึงพร้อมด้วยสัมปทาทั้ง ๘ ประการนี้ว่า จะ
เป็นผู้มีความผาสูกทั้งปัจจุบันภพนี้ และใน
สัมปรายภพเบื้องหน้า เมื่อจิตใจสละละวาง
จิตใจสะอาดบริสุทธิ์ ก็ไม่มีเครื่องกังวล ใจก็
อยู่ด้วยความผาสูก ในเบื้องหน้าก็ประสบความ
ผาสูก ถ้ายังอยู่ในระดับกัลยาณปุถุชน ก็ยัง
เป็นไปในภพหน้าที่ดี เป็นเสขะบุคคลที่ยังไม่
ถึงขั้นเป็นพระอรหันต์ แต่เป็นอริยะคือโสดาบัน
สกทาคามี อนาคามี ก็มีคติดีแน่นอน ปิดประตู

อบายได้สนิท ถ้าถึงขั้นสูงสุดคืออรหัตตมรรค
อรหัตตผล เป็นอเสขะบุคคล ก็เป็นอันสิ้นกิเลส
ดับทุกข์ได้โดยสิ้นเชิง เข้าถึงปรินิพพาน ปัญญา
สมบูรณ์โดยรอบ ประกอบด้วยธรรมอันสมบูรณ์

ตามที่ได้แสดงมาก็พอสมควรแก่เวลา
ขอยุติไว้แต่เพียงเท่านี้ ขอธรรมผาสูกจงมีแก่
ทุกท่าน เทอญ.

กำหนดการกิจกรรม ปฏิบัติธรรม และงานบุญ ปี ๒๕๕๔
ณ วัดมเหยงคณ์ จ.พระนครศรีอยุธยา

ที่	กิจกรรม ปฏิบัติธรรม และงานบุญ	วัน เดือน ปี
๑	อุปสมบทหมู่ พระภิกษุ	ประจำทุกเดือน (เว้น ในพรรษาเพราะมี บวชอยู่ ๓ เดือน)
๒	บรรพชาสามเณร ภาคฤดูร้อน	๒-๑๗ เมษายน ๕๔
๓	บวชชี้น้อยเยาวชน ภาคฤดูร้อน	๒-๑๗ เมษายน ๕๔
๔	ปิดวัดปฏิบัติกรรมฐาน (เฉพาะบุคลากรของวัด)	๑๙ ก.ค.-๘ ส.ค. ๕๔ (๒๐ วัน)
๕	ทอดผ้าป่าประจำปี	วันอาทิตย์ที่ ๑๗ เม.ย.๕๔
๖	ทอดกฐินสามัคคี	วันอาทิตย์ที่ ๖ พ.ย.๕๔
๗	งานบุญแทนคุณแผ่นดิน อุทิศแด่บรรพชน	วันเสาร์ที่ ๓ ธ.ค.๕๔
๘	ทอดผ้าป่าสามัคคี ปีใหม่	วันอาทิตย์ที่ ๑ ม.ค.๕๕

กำหนดการอุปสมบทหมู่ ประจำปี ๒๕๕๔
ณ วัดมเหยงคณ์ จ.พระนครศรีอยุธยา

ที่	เดือน	วันพิธีอุปสมบท	เข้าเก็บตัวปฏิบัติ วิปัสสนากรรมฐาน
๑	มกราคม	วันอาทิตย์ที่ ๙ ม.ค. ๕๔	วันที่ ๑๕ - ๒๓ ม.ค. ๕๔
๒	กุมภาพันธ์	วันอังคารที่ ๑ ก.พ. ๕๔	วันที่ ๕ - ๑๓ ก.พ. ๕๔
๓	มีนาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๓ มี.ค. ๕๔	วันที่ ๑๙ - ๒๗ มี.ค. ๕๔
๔	เมษายน	วันอาทิตย์ที่ ๑๗ เม.ย. ๕๔	วันที่ ๒๓ - ๓๐ เม.ย. ๕๔
๕	พฤษภาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๕ พ.ค. ๕๔	วันที่ ๒๑ - ๒๙ พ.ค. ๕๔
๖	มิถุนายน	วันอาทิตย์ที่ ๕ มิ.ย. ๕๔	วันที่ ๑๑ - ๑๙ มิ.ย. ๕๔
๗	กรกฎาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๐ ก.ค. ๕๔ (บวชอยู่จำพรรษา ๓ เดือน)	วันที่ ๑๙ ก.ค. - ๘ ส.ค. ๕๔
๘	สิงหาคม	เว้นในพรรษา	เพราะมีบวช ๓ เดือน
๙	กันยายน	เว้นในพรรษา	เพราะมีบวช ๓ เดือน
๑๐	ตุลาคม	เว้นในพรรษา	เพราะมีบวช ๓ เดือน
๑๑	พฤศจิกายน	วันอังคารที่ ๑ พ.ย. ๕๔	วันที่ ๕ - ๑๓ พ.ย. ๕๔
๑๒	ธันวาคม	วันอาทิตย์ที่ ๑๑ ธ.ค. ๕๔	วันที่ ๑๗ - ๒๕ ธ.ค. ๕๔

**กำหนดการอบรมวิปัสสนากรรมฐาน
ระยะเวลา ๙ วัน ประจำปี ๒๕๕๔ ณ วัดมเหยงคณ์**

ครั้งที่ ๑	วันเสาร์ที่ ๑๕-วันอาทิตย์ที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๒	วันเสาร์ที่ ๕-วันอาทิตย์ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๓	วันเสาร์ที่ ๑๙-วันอาทิตย์ที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๔	วันเสาร์ที่ ๒๓-วันอาทิตย์ที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๕	วันเสาร์ที่ ๒๑-วันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๖	วันเสาร์ที่ ๑๑-วันอาทิตย์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๗	วันเสาร์ที่ ๒-วันอาทิตย์ที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๘	วันเสาร์ที่ ๒๐-วันอาทิตย์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๙	วันเสาร์ที่ ๑๗-วันอาทิตย์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๑๐	วันเสาร์ที่ ๑๕-วันอาทิตย์ที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๑๑	วันเสาร์ที่ ๕-วันอาทิตย์ที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๑๒	วันเสาร์ที่ ๑๗-วันอาทิตย์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

รุ่นพิเศษ เฉพาะนักศึกษาพระอภิธรรม วันที่ ๒๓-๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔
ติดต่อสมัครได้ที่ พระอาจารย์ทวี เกตุธมโม โทร.๐๘๗ ๘๒๕ ๙๐๙๐

หลักการ

- รับสมัครเฉพาะผู้มีความตั้งใจจริงๆ ในการจะ
อบรมเจริญสติปัญญา เท่านั้น
- รับรุ่นละ ๕๐ ท่าน ทั้งชาย-หญิง ทั้งภุชงค์ และ
บรรพชิต
- ครั้งที่ ๑, ๒, ๔, ๕, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑ **รับเฉพาะ
คนใหม่** คือผู้ที่ยังไม่เคยเข้าปฏิบัติวิปัสสนา
กรรมฐาน คอร์ส ๗ วันขึ้นไป ที่มีพระครูเกษม
ธรรมทัต เป็นพระวิปัสสนาจารย์ ไม่ว่าจะเป็นที่
วัดมเหยงคณ์ หรือสถานที่อื่นๆ
- ครั้งที่ ๓, ๖, ๙, ๑๒ **รับเฉพาะคนเก่า** คือผู้ที่
เคยผ่านการเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน คอร์ส
๗ วันขึ้นไป ณ วัดมเหยงคณ์ หรือสถานที่อื่นๆ
ที่มีพระครูเกษมธรรมทัต เป็นพระวิปัสสนาจารย์

หมายเหตุ

- ไม่เคยเข้าปฏิบัติวิปัสสนาที่วัดมเหยงคณ์มาก่อน แต่เคยเข้าที่อื่นๆ ที่มีพระครูเกษมธรรมทัต เป็นพระวิปัสสนาจารย์ ก็ถือว่าเป็น **คนเก่า**
- สมัครเข้าปฏิบัติได้เพียงปีละ ๑ ครั้งเท่านั้น ทั้งคนเก่า และคนใหม่ (เพราะมีผู้สนใจเข้าปฏิบัติฯ จำนวนมาก จำเป็นต้องแบ่งปันกัน)

การสมัคร

- ต้องกรอกใบสมัครล่วงหน้า
ขอรับใบสมัครได้ที่ วัดมเหยงคณ์
(แผนกธรรมฐาน)
E-mail : mahaeyong@hotmail.com
หรือที่ www.watmahaeyong.net,
www.mahaeyong.org

หลักฐาน

- สำเนาบัตรประชาชน / รูปถ่าย สำหรับติดใบสมัคร ขนาด ๑ นิ้ว จำนวน ๑ รูป

วันเปิดการอบรม

- ลงทะเบียนเข้าปฏิบัติ เวลา ๐๘.๐๐-๐๙.๐๐ น.
- พิธีเข้าปฏิบัติ เวลา ๐๙.๓๐ น.

วันปิดการอบรม

- พิธีออกกรรมฐาน เวลา ๐๖.๓๐ น.

หมายเหตุ

- ผู้เข้าอบรมต้องไปให้ทันตามเวลาที่กำหนดในวันเปิดอบรมและต้องอยู่ปฏิบัติครบถึงวันปิดอบรม
- เมื่อสมัครเข้าอบรมแล้ว ต้องการจะยกเลิก ต้องแจ้งให้ทางวัดทราบอย่างช้าก่อนกำหนดเปิดอบรม ๗ วัน มิฉะนั้น จะถูกตัดสิทธิ์ในครั้งต่อไป

กำหนดการอบรมวิปัสสนากรรมฐาน ประจำปี ๒๕๕๔

โดย พระครูเกษมธรรมทัต (สุรศักดิ์ เขมรังสี)

๑. ณ สำนักกรรมฐาน ปรมัตถภาวนา (ดอยภูโอบ)

ต.สะलग อ.แมริม จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๓๐

ครั้งที่ ๑	วันที่ ๒๑-๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๒	วันที่ ๑-๘ มีนาคม ๒๕๕๔ (เฉพาะคนเชียงใหม่)
ครั้งที่ ๓	วันที่ ๑๐-๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๔	วันที่ ๑-๘ เมษายน ๒๕๕๔

ครั้งที่ ๑ สมัครงาน ศูนย์วิปัสสนาธุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย
ฝ่ายกิจการม โทรศัพท์ ๐๒-๔๕๕-๒๕๒๕

ครั้งที่ ๒ สมัครงาน คุณสุวิมล ลิ้มเล็งเลิศ โทรศัพท์ ๐๘๑-๘๗๔-๕๔๐๒
ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์ โทรศัพท์ ๐๘๖-๘๘๓-๗๙๐๑

ครั้งที่ ๓ สมัครงาน ชมรมพุทธศาสตร์ โรงพยาบาลราชวิถี
โทรศัพท์ ๐๒-๓๕๕-๘๑๐๘ ต่อ ๕๕๒๐

ครั้งที่ ๔ สมัครงาน วัดมเหยงคณ์
โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑ - ๒
โทรสาร ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๓

๒. ณ บ้านทรงไทย สุขรวจริน

๖๒/๒ หมู่ ๒ ต.หันลิ่ง อ.บางปะหัน

จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๒๐๐

ครั้งที่ ๑	วันที่ ๓ - ๑๐ มกราคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๒	วันที่ ๑ - ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๓	วันที่ ๑ - ๘ กันยายน ๒๕๕๔

สมัครงานโดยตรงได้ที่ บ้านทรงไทย สุขรวจริน
โทรศัพท์ ๐๓๕-๓๘๙-๓๓๑, ๐๘๑-๘๔๗-๒๒๘๘

๓. ณ ศูนย์วิปัสสนาญาณวพุทธเจดิมพระเกียรติฯ (ศูนย์ ๒)

๑๙ หมู่ ๑๖ ต.คลองสาม
อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี ๑๒๑๒๐
โทรศัพท์ ๐๒-๙๒๖-๖๔๐๔ - ๕

ครั้งที่ ๑	วันที่ ๑ - ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๒	วันที่ ๑๔ - ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๔
ครั้งที่ ๓	วันที่ ๘ - ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

สมัครที่ ศูนย์วิปัสสนาญาณวพุทธเจดิมพระเกียรติฯ ประเทศไทย (ศูนย์ ๑)
ฝ่ายกิจกรรม โทรศัพท์ ๐๒-๔๕๕-๒๕๒๕

๔. ณ วิฑาลัย

หมู่ที่ ๖ ต.ชนงพระ อ.ปากช่อง
จ.นครราชสีมา ๓๐๑๓๐

วันที่ ๒๑ - ๓๑ มกราคม ๒๕๕๔

๕. ณ วัดพระธาตุผาเงา

หมู่ที่ ๕ บ้านสบคำ ต.เวียง อ.เชียงแสน
จ.เชียงราย ๕๗๑๕๐

วันที่ ๒๒ - ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔

สมัครที่ คุณชาลินี โทรศัพท์ ๐๘๙-๗๘๘-๕๒๒๕
คุณชนัญพร โทรศัพท์ ๐๘๓-๙๗๑-๒๙๑๐
โทรสาร ๐๒-๕๐๓-๐๙๑๔

๖. ณ วิฑธรรมสถาน (มูลนิธิดวงแก้ว)

๒๑๓/๓๑ หมู่ ๑ ถนนนครชัยศรี-ดอนตูม
ตำบลห้วยพลู อำเภอนครชัยศรี
จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๒๐

ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ กันยายน ๒๕๕๔

ติดต่อสมัครที่ www.duangkaew.org
โทรศัพท์/โทรสาร ๐๒-๘๗๖-๕๓๙๙

รายการบุญเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพตามกำลังศรัทธา

วัดมเหยงคณ์ ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา

จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑ โทรสาร ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๓

• **สร้างอาคารที่พักผู้ปฏิบัติธรรม**

แบ่งเป็นห้อง

จำนวน ๗๙ ห้อง ห้องละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

พักรวม เป็นล็อก

จำนวน ๘๒ ล็อก ล็อกละ ๕๐,๐๐๐ บาท

• **สร้างห้องน้ำ**

จำนวน ๕๐ ห้อง ห้องละ ๔๐,๐๐๐ บาท

(ขออนุญาตติดป้ายจารึกชื่อเจ้าภาพ เพื่อเป็น

จาคานุสสติ และปัตตานุโมทนาด้วย)

• **เสไฟฟ้าแรงสูงพร้อมอุปกรณ์**

ต้นละ ๑๕,๐๐๐ บาท

ติดต่อสอบถาม หรือบริจาคได้โดยตรงที่วัด
มเหยงคณ์ หรือโอนเข้าบัญชี

ธนาคารกรุงเทพ

สาขาลาดเจ้าพระม

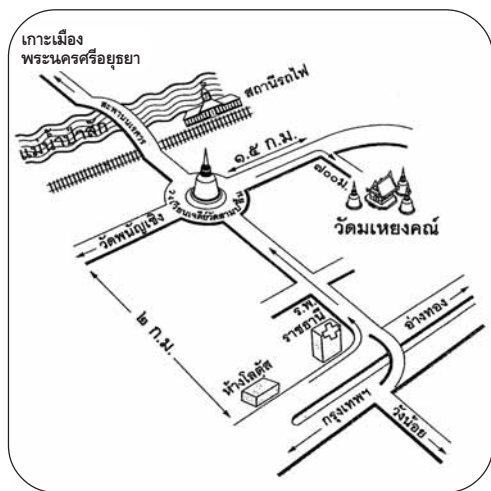
ชื่อบัญชี วัดมเหยงคณ์

บัญชีสะสมทรัพย์ เลขที่ ๔๗๘-๐-๖๑๖๖๗๐

กรุณาส่งไปรษณีย์ พร้อมเขียนวัตถุประสงค์
รายการบุญ, พร้อมทั้งชื่อ, ที่อยู่, เบอร์โทรศัพท์ของท่าน
ส่งมายังวัดมเหยงคณ์ทางไปรษณีย์ หรือทางโทรสาร เพื่อ
เจ้าหน้าที่จะได้บันทึกทำบัญชีตรงตามวัตถุประสงค์ของ
ท่านได้ และจะส่งใบอนุโมทนาบัตรมาให้ทุกรายไป

ขออนุโมทนาทุกท่าน

แผนที่ วัดมเหยงคณ์

วัดมเหยงคณ์

ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 โทรศัพท์ : (๐๓๕) ๘๘๑-๖๐๑-๒
 โทรสาร : (๐๓๕) ๘๘๑-๖๐๓

www.mahaeyong.org, www.watmahaeyong.net

ขอเชิญฟังรายการธรรมสัปดาห์ใน
 เลียงธรรมจากวัดมเหยงคณ์
 ประารภธรรมโดย
พระครูเกษมธรรมทัต (สุรศักดิ์ เขมรลี)

ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๑๑ มีนบุรี
 คลื่น ๙๔.๕ ระบบ AM ทุกวัน (เว้นวันอาทิตย์)
 เวลา ๐๔.๐๐-๐๕.๐๐ น.

หากประสงค์จะทำบุญโดยการให้ธรรมเป็นทาน
 ขอเชิญท่านอุปถัมภ์รายการได้ตามกำลังศรัทธา
 โดยส่งเป็นธนาคัตติ/ตัวแลกเงิน/เช็คขีดคร่อม
 ในนามวัดมเหยงคณ์
 หรือโอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ
 สาขาตลาดเจ้าพรหม ประเภทสะสมทรัพย์
 ชื่อบัญชี **วัดมเหยงคณ์**
 บัญชีเลขที่ ๔๗๘-๐-๖๑๖๖๗๐

กิจกรรมของวัดมเหยงคณ์

๑. จัดอบรมวิปัสสนากรรมฐาน รุ่นระยะเวลา ๙ วัน เป็นประจำทุกๆ เดือน ทั้งบรรพชิต และคฤหัสถ์ รุ่นละ ๕๐ ท่าน
๒. จัดอบรมปฏิบัติธรรม บวชนกขัมมภาวนา ในวันสำคัญชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และวันประเพณีไทย ปีละ ๘ ครั้ง
๓. บวชถือศีล ปฏิบัติธรรมเป็นประจำทุกวัน
๔. อุปสมบทหมู่ เพื่อปฏิบัติธรรมทุกเดือน
๕. จัดบรรพชาสามเณร ภาคฤดูร้อน
๖. จัดบวชชีน้อยเยาวชน ภาคฤดูร้อน
๗. อบรมปฏิบัติธรรมพิเศษ ให้กับหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ขอเข้าอบรมเป็นคณะ
๘. เผยแพร่ธรรมทางสื่อวิทยุ หนังสือ อินเทอร์เน็ต www.mahaeyong.org และ www.watmahaeyong.net